JUSTICIA SOCIAL

Núm. 107 - Any III - Epoca III | Barcelona, 22 de Juliol de 1933 | Número solt: 15 Cts.

Organ de la Unió Socialista de Catalunya

Una data històrica pel proletariat català

El Congrés Extraordinari d'Unificació Socialista acorda, per aclamació i en mig de gran entusiasme, la fusió de la U. S. C. amb la Federació Catalana del P. S. O. E.

Constitució de la "Unió Socialista de Catalunya (Federació Catalana del P. S. O. E.)". - - Altres importants acords

Gran, excepcional Congrés el dels dies 15 i 16. Gran pel nombre de delegats assistents i per l'entusiasme i la cordialitat que revelaven; excepcional pels fruits d'unitat, tan rars malauradament en aquestes hores, que ha donat. Quan el socialisme internacional sembla afeblit per una crisi de desunió, el gest dels socialistes catalans repercuteix en els àmbits del món obrer com una crida a la unitat, com un exemple a seguir pels proletaris de tot el món.

A la crida de Karl Marx, que eternament ressona sobre les fraccions proletàries, avui els socialistes catalans s'avencen a primer terme i contesten amb joia immensa, amb orgull legítim i inqüestionable: Present!

La unitat del socialisme català és ja un fet. L'atzar ha volgut que la data del retrobament coincidís, amb deu anys de diferència, amb la data de separació. En el mes de juliol de 1923 naixia l'antiga Unió Socialista de Catalunya, fruit d'una incompatibilitat, noblement sentida, amb la deu del socialisme espanyol. En el mes de juliol de 1933, sorgeix la nova Unió Socialista de Catalunya, veritable unió dels socialistes catalans, íntimament lligada amb els destins del socialisme, no sols espanyol, sinó mundial. Ha vingut el que havia de venir, puix, tan abans com ara, uns i altres hem sabut ésser, per damunt de les exigències immediates, socialistes del món.

Socialistes del món. Germans de germans. Fidels de la causa socialista. Tots aquests mèrits han demostrat posseir els delegats que en nombrosa profusió han vingut d'arreu de Catalunya per consagrar agermanadament la unitat indestructible del socialisme català. Mèrits que, com demanava el company President, feren del Congrés una cosa única, introbable enlloc més de Catalunya. Una afirmació emocionant d'abnegació, de generositat, de dignitat i d'elevació collectiva que constituirà per sempre més una data memorable, recordada constantment per tots, dintre la història del poble català.

Tenim davant nostre una plana inèdita que hem d'omplir amb els nostres actes—recordava encara l'inoblidable President. Quina veritat! La Unió Socialista de Catalunya, amb la fusió, queda consagrada com el gran partit de la classe obrera catalana, al qual confluiexen cada dia més els esguards angoixosos dels proletaris de la nostra terra, en cerca d'ajut i de guiatge. La responsabilitat és enorme i hem d'estar tots disposats, des del primer a l'últim, encara que entre nosaltres no hi hagi ni primers ni últims, a ésser-ne dignes. Amb abnegació. Amb desigs de treball. Amb intelligència. Amb coratge. Amb audàcia. Amb energia. Amb renunciament de la nostra vida i dels nostres béns. Amb renunciament de la nostra llibertat. Tot és poc per la causa socialista. Tot és poc pel triomf de les reivindicacions del proletariat. Aquesta causa i aquestes reivindicacions no tenen, a Catalunya, altre millor campió i altre millor intèrpret que nosaltres. Els nostres principis i la nostra força ens ho diuen; el poble ens ho confirma. Sapiguem, doncs, ésser dignes de la nostra missió.

Visca la Unió Socialista de Catalunya!

JOAN COMORERA

President de la Unió Socialista de Catalunya (F. C. P. S. O. E.)

El Congrés Socialista francès

Aquests darrers dies — coincidint en part amb la data del nostre Congrés d'Unificació Socialista — s'ha celebrat a París el Congrés Socialista Francès, convocat expressament per tractar de la posició en què s'havia collocat la majoria parlamentària del Partit, en franca discrepància amb el Comitè Directiu. Tots els lectors saben que la raó d'aquesta discrepància radica en el dilema collaboracionisme — anticollaboracionisme que d'ençà tant de temps es debat en el si del Partit.

Malgrat això, el Congrés s'ha acabat sense produir-se l'escisió temuda i tan esperada per la burgesia, no obstant haver-hi hagut un vot desaprovant la política de la majoria del grup parlamentari, dirigida per Renaudel i Marquet. Ens en felicitem. Però ens felicitem més encara que la majoria del partit hagi estat identificada amb els companys Blum, Auriol i Faure, compenetrats del sentit profundament revolucionari del Socialisme.

Plens d'entusiasme, felicitem cordialment els camarades francesos que han sabut mantenir la unitat del seu gran Partit, tan necessària avui pel Socialisme i la causa obrera internacional.

El poder de les tenebres

La manca d'espai del número passat ens obligà a passar en silenci l'acte abusiu que es cometé a l'Hospital de Sant Pau en la persona del nostre enyorat company Manuel Gómez Cuevas, per part de la clericalla que allí fa encara de les seves. Immediatament d'haver-se'l sotmès a la delicada operació quirúrgica per a intentar salvar la seva vida, i aprofitant-se que el seu estat físic no li permetia protestar d'allò que anava contra les seves idees, se li administraren els «Sants Sagraments» fent befa així dels sentiments laics del nostre company.

Cal combatre el reaccionarisme dels nostres centres benèfics, majorment quan tenen apoi oficial. Però cal, encara més, extirpar de socarrel aquestes violacions intolerables comeses per persones que no tenen altre missió que cuidar malalts.

DEL CONGRES D'UNIFICACIÓ SOCIALISTA

Presidència amb una part de les delegacions

(*Fot. Sagarra*)

F. A. I. contra F. A. I.?

«Solidaridad Obrera» va denunciar els escamots. El cap visible dels escamots, senyor Badia, va recollir l'acusació, la refermà i la completà amb unes declaracions greus.

Els escamots fan de policia, per ara honorària. Atribuint-se facultats que corresponen als òrgans legals de la República, detenen ciutadans, els interroguen, els posen en llibertat i sense donar-ne coneixement ni al governador, ni a la policia, ni a la justícia, ni al conseller de Governació.

Són un poder clandestí. Són una milícia organitzada que aviat sortirà d'uniforme: una camisa verd fosc... Planter de feixistes?

Cal pensar-hi, car el seu cap real, el conseller Dencàs, va proclamar el seu antimarxisme en ple Parlament.

Compartim tota la desconfiança que pugui sentir el senyor Badia envers el governador, la policia i la justícia. Ningú, a Catalunya, els ha dit veritats tan crues com nosaltres.

Però el senyor Badia és governamental. El senyor Dencàs és membre del govern. Els escamots estan adscrits a l'Esquerra Republicana de Catalunya. I si poden parlar com han parlat, no han d'obrar com han obrat.

Contra la corrupció ambient del partit majoritari ha de reaccionar exigint el traspàs de l'ordre públic i convertint, si vol, els escamots en la «guàrdia d'assalt» de la Catalunya autònoma.

Ara ha creat un òrgan perillós, que la devorarà si no hi té cura. Els escamots poden esdevenir el càncer de l'Esquerra.

No són contrafais el que necessita Catalunya, sinó òrgans de govern amb plena responsabilitat.

Car, a la fi, una camisa verda és tan camisa com la negra o la bruna o la kaki del J. O. N. S.!...

El Congrés extraordinari d'Unificació Socialista

El socialisme català

(Del llibre del company Recasens i Mercadé «Què és Socialisme». Fragment llegit pel seu autor durant el seu discurs de regraciament a l'homenatge que li fou tributat en el Congrés traordinari d'Unificació Socialista.)

«Naturalment, la saba que ha de donar vitalitat al gran arbre de la democràcia catalana, renovant-la i socialitzant-la, tindrà el regust de la nostra terra incomparable. Vol dir, això, que per arribar a veure fructificar plenament la llavor palpitant de les idees socialistes és indispensable no oblidar que vivim a Catalunya, que a Catalunya han de collir-se els fruits i que els fruits no poden ésser d'altres que un Socialisme profundament, intensament català.

... ...

No és que pretenguem un Socialisme especial i excepcional per a casa nostra: el Socialisme és i ha d'ésser únic pels seus ideals i àdhuc per la seva organització, però donades les seves múltiples varietats, aquí, per tenir la vida robusta i plena que li correspon, convé adaptar-lo al nostre ambient, a la nostra psicologia, a la nostra ètnica, a les nostres especials condicions.

Perquè s'ha de confessar que, fins ara, els antics socialistes de Catalunya s'han mogut gairebé sempre més de cara a Madrid que mirant el poble català, demostrant estar posseïts d'una mentalitat una mica fossilitzada, insensibles a les modernes vibracions, a les inquietuds de l'actual moment històric.

... ...

Anhelem que els socialistes de Catalunya siguin una veritable potència, una força sindical i política invencible... Anhelem que sigui socialista tothom, els regidors, els diputats, els dirigents de les organitzacions obreres, de les mutualitats, de les cooperatives. Anhelem que les idees socialistes ho envaeixin tot, que influeixin en tots els ordres de la vida intensa de Catalunya, que transformin la nostra economia, la nostra cultura, els nostres costums, la nostra moral, les nostres lluites totes. Anhelem socialitzar integrament, totalment, definitivament, el cor i el cervell de Catalunya. Anhelem, en fi, sentir, per carrers i places, en ciutats i viles, a pla i a muntanya, les estrofes vibrants de «La Internacional», cantada en català...

RECASENS I MERCADÉ

Principals acords del Congrés

En el desvetllament de la consciència socialista peninsular aquest Congrés comptarà com una de les aportacions remarcables a l'obra d'unificació del Socialisme.

Per damunt dels arbitraris límits geogràfics dels Estats capitalistes, el Proletariat aixeca la seva concepció internacional i les modalitats orgàniques del món futur.

El Congrés confia que, ben aviat, aquesta amplitud orgànica del Socialisme permetrà que siguin atretes les masses encara avui al marge del nostre moviment, Per a reunir-se en una realització de superior unitat dins el bloc dels partits socialiestes de totes les terres ibèriques.

* * *

El Congrés d'Unificació Socialista creu del seu deure pronunciar-se respecte un dels aspectes de l'acció obrera les lluites econòmiques que porten a terme les organitzacions sindicals del proletariat català.

A aquest respecte el Congrés senyala la U. G. T. com l'organisme sindical que resumeix més bé allò que tenen d'eficaç les lluites econòmiques i les tàctiques de la qual són les úniques que poder portar el proletariat a la seva emancipació.

Si l'esdevenidor reserva un triomf per a les organitzacions sindicals, aquestes han d'ésser les que responguin a l'estructuració i orientació de la U. G. T.

* * *

El Congrés, considerant que les actuals circumstàncies no permeten fer cap diferència entre les lluites polítiques i les administratives i que les activitats dels partits han de respondre al manteniment d'un front de totes les forces que vulguin portar a cap totes les transformacions que suposen el canvi de règim,

Acorda participar en les vinents eleccions municipals, d'acord amb les forces obreres que es colloquin en el mateix punt de vista, i, en cas que dificultats d'ordre pràctic frustressin aquest propòsit, examinar l'estat de les forces en lluita per tal d'establir els contactes més d'acord amb el programa municipal del partit i que responguin a l'apreciació socialista de les circumstàncies. Damunt aquesta base podrien ésser fets pactes electorals per tal d'articular un frònt de lluita electoral contra el perill d'un triomf de la reacció.

Aquest acord no constitueix una tàctica general del partit, i només tindrà aplicació en les primeres eleccions municipals que seran convocades.

* * *

El Congrés expressa la seva més enèrgica protesta contra la persecució de què és objecte per part de les autoritats l'òrgan de premsa de la U. S. C., JUSTICIA SOCIAL, per la sola raó de sortir en defensa de la República i del proletariat i denunciar les maniobres tèrboles de la reacció, que avança sota la tolerància culpable de les autoritats de la República.

* * *

El Congrés acorda:

I. Encarregar als diputats de la U. S. C. a les Corts Constituents i al Parlament de Catalunya que, fent-se ressò del document que elevaren al Ministeri de la Governació gairebé la totalitat de Mutualitats i Cooperatives i altres organismes obrers que representaven, en tot, més sis cents cinquanta mil obrers catalans, demanin la derogació de la R. O. de 21 d'abril de 1928 que prohibeix terminantment poder fer descomptes en el preu dels específics servits a les Mutualitats, Cooperatives, etc.

II. Que mentre es treballa per aconseguir la derogació d'aquesta ordre, demanin al Govern de Catalunya que totes les farmàcies de la regió que vulguin, puguin fer descomptes dintre el que cada preu permeti.

III. Que per part dels nostres diputats es demani i es gestioni la prohibició absoluta que sota cap concepte es puguin vendre específics a preus superiors als senyalats als envasos, autoritzant alhora el venedor a limitar els seus guanys excessius a favor del poble necessitat i sense feina.

* * *

El Congrés acorda:

I. Que els companys Diputats presentin urgentment a les Corts Constituents de la República un projecte de llei per la qual quedi establert que els que ocupin càrrecs als Jurats Mixtos de Treball, vocals, presidents, secretaris i empleats, quedin inclosos en la llei d'Accidents de Treball des del dia de

(Segueix a la pàg. 3)

Bar Cerveseria "La Polsaguera"

"Casa Quimet"

Menjars casolans esplèndidament servits a preus sumament econòmics Excel·lent degustació de cervesa amb les seves corresponents tapes ESMERAT servei en tota mena d'aperitius, licors, cafè, xocolata, etc. Estació i sala d'espera de la línea d'Autocars de Martorell "La Polsaguera"

RONDA UNIVERSITAT, 5
TEL. 11726

NOTA: Als afiliats de la U. S. C. se'ls farà un descompte del 10 °|. mitjançant la presentació del carnet.

FIGURES DEL CONGRES

MANUEL SERRA MORET

fou el President que pertocava a la grandesa d'aquest Congrés. La seva actuació, sempre justa i serena, fou valoritzada encara pels dos magistrals discursos d'obertura i clausura que pronuncià

Les delegacions

BARCELONA VELLA. — Efectius: Botella, Graupera, Jové, Cirera. Suplent: Martinez.

DISTRICTE II. — Efectius: Granier-Barrera i Molina.

DISTRICTE III. — Efectius: Cardona i Carneado.

DISTRICTE IV. — Efectius: Ardiaca, Ferrés, Santaló, Palmada.

DISTRICTE VI. — Efectius: Campalans, Climent, Fernàndez, Julià, Salazar.

DISTRICTE VII. — Efectius: Fàbrega, Cases, Salelles. Suplents: Navarro i Vidiella.

DISTRICTE VIII. — Efectius: Alemany, Martínez, Ramis, Recasens, Roca, Ruiz, Rull, Sales. Suplents: Audivert, Ferer, Pallarols.

SANT ANDREU. — Efectius: Casas i Pons.

HORTA. — Vilanova.

CLOT. — Efectius: Morgades, Viladomat i Virgili. Suplent: Expósito.

POBLE NOU. — Carulla.

CATALUNYA

AGRAMUNT. — Mussoles.

ALELLA. — Pujades.

ALDOVER. — Jardí, Fontanet i Roig.

ALMACELLES. — Forment.

ARENYS DE MUNT. — Paituvi.

BADALONA. — Alou, Barjau, Pujol, Vendrell.

BISBAL DEL PENEDES. — Olivella i Sans.

BOSOST. — Capdevila.

CALAF. — Berlin.

CALELLA. — Cànoves, Teixidor i Vilaret.

CANET DE MAR. — Carqués.

CIUTADILLA. — Olivella.

CORCO. — Aguilar.

CORNELLA. — Lloret.

FIGUERES. — Font i Ramon.

FOGAS DE MONTCLUS. — Calsina.

GIRONA. — Roset Sala.

GRANOLLERS. — Cluet.

HOSPITALET. — Quintana i Solà.

LA RIBA. — Gerhard.

LAVERN. — Compte.

MANRESA. — Font i Sunyer.

MOLINS DE REI.—Efectius: Roger i Vallès. Suplents: Roig.

PINEDA. — Serra Moret i Vilarrúbia.

PONT D'ARMENTERA. — Guardiola.

PUIGCERDA. — Roure i Torent.

RIPOLL. — Efectiu: Castell. Suplent: Planes.

SABADELL. — Biscarri i Garcia.

SANT POL. — Pou.

SANTA COLOMA DE FARNES. — Palau.

TORREGROSSA. — Coloma.

VALLS. — Gerhard i Oller.

DE LA FEDERACIO CATALANA DEL P. S. O. E.

BARCELONA. — Escorsa, Font, Martínez Cuenca, Obac, Palomas, Rodriguez, Viana.

CALDES DE MONTBUI. — Picanyol.

GIRONA. — González Salas.

LLEIDA. — Soler.

MANLLEU. — Codina.

MANRESA. — Bergua, Moncunill i Ramos.

MATARÓ. — Anglas, Comes, Juvinyà i Romagosa.

REUS. — Efectius: Bonafont, Duce, Pie. Suplent: Torrell.

RODA. — Efectiu: Castells. Suplent: Costa.

SABADELL. — Farràs.

SANT VICENÇ DELS HORTS. — Capdevila i Oriol.

SANTA COLOMA DE GRAMANET. — Bover.

SITGES. — Duran i Ibàñez.

SURIA. — Trabadello.

TARRAGONA. — Floresvi, Mestres i Ruiz.

TORTOSA. — Cugat.

VILANOVA I GELTRU. — Alias.

L'Executiu de la U. S. C.

President: Joan Comorera
Vice-President: M. Martínez Cuenca
Secretari Gral.: R. Folch i Capdevila
Secretari d'Actes: Joan Fronjosà
Vice-Secretari: Antoni Obach
Tresorer: Joan Capdevila
Comptador: Ramon Palomas

Ressenya de les discussions

I sessió (dia 14, tarda)

OBERTURA DEL CONGRES

A un quart de vuit del vespre, el company Joan Comorera, Secretari General de la U. S. C., declara obert el Congrés Extraordinari d'Unificació Socialista, amb assistència de 127 delegats representants de 60 Seccions i Agrupacions de la U. S. C. i de la Federació Socialista Catalana.

Seguidament es passa al

NOMENAMENT DE MESA PROVISIONAL

i queda formada així:
President: Serra Moret.
Secretaris: Obac i Ardiaca.

COMISSIO DE CREDENCIALS

Per a formar part d'aquesta comissió són nomenats els següents companys: Comorera, Moncunill, Folch i Capdevila i Ibañez.

SALUTACIONS DEL CONGRES

Per aclamació s'acorda trametre telegrames de salutació al Partit Socialista Obrer Espanyol, al Congrés Socialista Francès, de París i a la Internacional Obrera Socialista.

L'INFORME DE LA COMISSIO DE CREDENCIALS

Després d'una cursa suspensió, el company Comorera dóna compte de l'informe de la Comissió de Credencials, que és aprovatori per a totes les presentades.

ALIAS demana que s'inviti a la Federació Socialista de Barcelona.

SALAS s'adhereix a la demanda d'Alias, sempre que els delegats de la Federació prometin no reproduir el seu plet dintre el Congrés.

El PRESIDENT DE MESA indica que aquesta qüestió està fora de lloc i que el que pertoca és aprovar l'informe de credencials i constituir el Congrés.

El Congrés aprova l'informe i en conseqüència, el President declara constituït el Congrés.

NOMENAMENT DE MESA DEFINITIVA

JOVÉ proposa que la mesa provisional es converteixi en definitiva.

RAMIS s'hi adhereix demanant que s'ampliï amb dos Vice-Presidents i dos Secretaris més.

Així s'acorda i, prèvia votació, la Mesa queda integrada així:
President: Serra Moret.
Vice-Presidents: Comas.
Escorsa.
Secretaris: Obac.
Ardiaca.
Gerhard.
Moncunill.

DISCURS INAUGURAL DEL PRESIDENT

Seguidament el company Serra Moret, PRESIDENT DEL CONGRES, diu:

Pel fet d'estar ací tots estem subjectes a una disciplina i és per ella que tots hem d'aceptar els càrrecs i els nomenaments que el Congrés vulgui donar-nos, però crec que ultra la disciplina ningú no podria presidir aquest Congrés sense fer-se interiorment algunes reflexions i fer-les així mateix als companys delegats.

Hem estat cridats a un Congrés d'Unificació Socialista i crec que potser no és inadequat que jo presideixi aquest Congrés puix si bé no tinc mèrits especials per això, tinc, si més no, la vocació, el desig de tota la vida de veure units els socialistes. Aquesta ha estat la dèria, la illusió més gran de la meva vida. I em plauria molt que no sortissim d'aquí sense haver pres acords, no formals ni preparats per les autoritats del Partit, sinó que haurien de néixer en el cor de tots nosaltres, espontàniament, amb la resolució prèvia que aquesta unió sigui un fet.

Estic convençut que vosaltres compartiu aquest entusiasme i que creieu amb mi que avui no podem fer les coses en petit, sinó que hem d'anar molt més enllà, puix la humanitat sofrent està esperant la nostra unió multiplicada fins l'infinit per apartar d'ella les lluites que pateix.

Veritat és que els homes posem amor a la tasca que realitzem i ens reca que se'ns en vagi de les mans. Però no respondríem als nostres ideals si no estiguéssim disposats a donar allò que estimem més, aquesta obra en la qual hem posat tots els nostres amors i totes les nostres illusions.

Si per la concòrdia heu vingut i us heu reunit ací, ara us cridaré a la cordialitat. Que sigui aquest un Congrés de germanor, un Congrés de socialistes. Recordeu tots que davant nostre s'obre una gran plana inèdita que hem d'omplir amb els nostres actes.

Avui hem de donar prova dels nostres mèrits donant fi a aquesta gran obra que hem estat realitzant tots plegrats i a la qual hem aportat la nostra collaboració des de camps diversos. Es que la unió ja estava feta, dintre de tots nosaltres. Consagrem-la, doncs, donant un exemple d'unió socialista. Consagrem-la en nom dels nostres atavismes. Estimem-la en nom de la solidaritat internacional a la qual prestem un gran servei.

De la nostra unió i dels nostres ideals, Catalunya pot esperar allò que no té i que sols li pot venir de nosaltres: la seva purificació i la seva grandesa com a part que és de la humanitat.

Prego a tots que em vulguin ajudar en les meves tasques. Confio en la unanimitat i espero la vostra collaboració. I ara anem a la feina. Per damunt nostre no hi ha altra autoritat que la que ens hem donat nosaltres mateixos. (**Grans aplaudiments.**)

EL DESIG D'UNIO

JOVÉ prega l'aprovació de la següent proposició incidental. El Congrés així ho acorda per aclamació.

Conscients els reunits de la necessitat que sigui un fet l'existència d'un fort partit socialista, acorden no separar-se fins haver arribat a resolucions concretes respecte el problema objecte d'aquest Congrés. A la vegada declaren que el socialisme es caracteritza per la seva amplitud de modalitats organitzadores i que, dintre aquestes, la seva finalitat és aconseguir el màxim d'unitat i de compenetració. El Congrés condemna tota temptativa contra l'obra d'unificació del socialisme.

PROTESTA CONTRA EL TERRORISME

Seguidament és aprovada per unanimitat aquesta resolució de protesta:

El Congrés acorda exterioritzar la seva més enèrgica protesta contra els atemptats i actes terroristes darrerament realitzats a Barcelona.

A proposta de la Delegació del Districte IV de Barcelona, es guarda un minut de silenci a la memòria dels companys Gómez i Llagostera, caiguts en la lluita per les bales dels agents de la reacció.

NOMENAMENT DE PONENCIES

Es procedeix al nomenament de les Ponències de l'Ordre del Dia, les quals queden integrades així:

Ponència Estatuts: Comas, Escorça, Mestres, Ruiz Ponseti, Oller, Carqués, Torent, Jové, Brujau, Codina.

Ponència Proposicions: Juvinyà, Vendrell, Santaló, Duran, Botella, Viana i Martínez Cuenca.

QUESTIO IMPROCEDENT

SALAS demana que es discuteixi la seva proposició d'admetre al Congrés la Federació Socialista de Barcelona.

COMORERA declara que no hi ha lloc a deliberar puix l'esmentada Federació no ha presentat cap credencial.

Així ho acorda el Congrés i seguidament el President aixeca la sessió.

La reunió de demà a Empúries

El problema agrari a l'Empordà

Segons anunciàvem en el número passat, demà tindrà lloc a Castelló d'Empúries la reunió dels Sindicats Agrícoles de l'Empordà per tal de tractar del problema que planteja als treballadors dels camps gironins la constitució de la Comissió arbitral de conflictes i per decidir l'actitud de dits Sindicats davant la «llei grossa» que aviat haurà de discutir el Parlament català. Per a aquesta reunió—d'excepcional importància en la vida agrària de les comarques gironines i a la qual assistirà com a orientador el company Comorera—s'ha distribuït profusament aquest full:

ALS SINDICATS CAMPEROLS I A TOTS ELS EXPLOTATS DEL CAMP EN GENERAL

Companys:

Reunits un grup de Sindicats Empordanesos a fi d'acordar el procedent per orientar degudament la lluita per a la reivindicació de les aspiracions dels treballadors del camp, fonamentades en la necessitat que sofreixen tots els camperols, per unanimitat han aprovat els següents extrems:

Reconèixer com a causa primordial de la lentitud amb què s'efectua l'evolució de la que podríem anomenar-ne revolució agrària i millor encara, solució de tots els conflictes i problemes no resolts del camp, la desunió o incomprensió que existeix entre tots els Sindicats agraris, constituïts tots amb la mateixa fi de reivindicar els explotats. Ho demostra plenament el fet que cada vegada que s'ha legislat en forma una mica addient a les necessitats dels camperols i encara que hagi estat minsa la forma de la llei, mentre que de tot el nucli en massa de propietaris i explotadors, n'ha sortit sempre un crit unànime de protesta, mai no s'ha format un conjunt d'homes explotats, que s'interposin ni que comencin a l'endegament del compliment de la minsa legislació començant els primers passos en direcció a l'assoliment de les seves justes aspiracions.

Atès aquest primer extrem, els reunits han hagut de convèncer-se ensems que els Sindicats encara més desunits, els més mal entesos i els que tenen menys relació entre ells, són els que existeixen a les terres de Girona. D'ençà que fou implantat ja el règim nou i es besllumà en els pobles rurals de Girona la lluita per la defensa dels explotats del camp, s'ha pogut comprovar sempre que mentre una comarca maldava per un problema especial que l'afectava, l'altra romania inactiva com si la lluita pels drets de totes no els interessés. Hem constatat malauradament com es desenvolupava isolada la ferma lluita de protesta portada a cap pels de la comarca de Banyoles i com guspirejaven de tant en tant, fets semblants, avui en un poble, demà en l'altre, sense que mai, però, no es pogués infiltrar en l'esperit de tots els Sindicats, la necessitat immediata de fer comuns tots els problemes, de fusionar les forces, d'unificar les lluites, sense la qual cosa, resultaran estèrils totes les constitucions sindicals, inútils tots els esforços per grans que siguin, si es fan individualment o isolats.

Aquests mateixos Sindicats acordaren fa pocs dies lliurar unes conclusions relacionades amb els problemes pendents del camp, de les terres de Girona, al diputat al Parlament de Catalunya Comorera, el qual amb el màxim d'encert i molta fermesa les proposà i les defensà. La Comissió que havia d'admetre-les vingué a dir gairebé que desconeixia no sols que existís problema al camp gironí, sinó que ni tan sols semblava que hi existissin Sindicats.

De totes maneres el company Comorera aconseguia de la Comissió, que la Llei petita d'arrendament es fes extensiva a tot Catalunya en tot allò que es refereix a desnonaments, impossibilitat de pagaments i altres petits extrems de molta transcendència per als camperols gironins, ja que això fa que tots els conflictes de desnonament i altres, que fins ara calia ventilar als Jutjats seran tramitats i fallats per la Comissió Arbitral de cada comarca o província i que haurà d'ésser integrada per uns representants dels propietaris i uns altres dels explotats.

Ara bé: tornem a trobar-nos en el cas ja exposat i aplicat en posar en pràctica el que es legisla. A Girona, sols existeixen ben federats i ben reconeguts i ben disciplinats els Sindicats de la U. S. A. representants exclusius dels propietaris, i els de Sant Isidre representants dels superpropietaris. Si els Sindicats nostres no saben unir-se ara per fer aquest primer pas i plantar cara, com sempre, formaran la Comissió arbitral, sense cap dubte, els esmentats grups de propietaris, i en aquest cas seran pitjors els falls de la Comissió Arbitral que els dels mateixos Jutjats i la reacció a tota via matarà totes les aspiracions ara calentes i matarà la fe dels que la tenen posada en els Sindicats.

Per tot l'exposat, els reunits es permeten fer una crida general a totes les comarques de Girona, a tots els Sindicats constituïts a l'Empordà i a tots els explotats del comp en general, i els demanen que assisteixin a l'acte transcendental que tindrà lloc a la vila de Castelló d'Empúries, el diumenge dia 23 de juliol, a les dues de la tarda en punt, als Claustres de l'Hospital, d'acord amb les normes seguents:

L'acte d'afirmació i orientació sindical agrària.

Cada comarcal, farà ús de la paraula per mitjà d'un sol dels seus representants legals, pel termini màxim de tres quarts d'hora i exposaran, d'acord amb el que hagin aprovat prèviament a la seva comarca, les normes i suggerències que creguin més procedents per a constituir Sindicats agraris a tots els pobles, per a formar la Federació dels Sindicats de les terres de Girona i orientar la lluita a seguir.

Els Sindicats empordanesos, individualment, i pel termini d'un quart d'hora es manifestaran en el mateix sentit i forma expressada per les comarcals. Tots els que vulguin fer ús de la paraula hauran d'assabentar-ho prèviament a la Comissió encarregada (Ramon Bonaset, president del Sindicat de Castelló d'Empúries) per mitjà d'una certificació lliurada pel president i secretari de la comarcal o entitat que acrediti haver-lo nomenat represntant.

Acabades les manifestacions de tots els representants les resumirà el diputat Comorera, que assistirà a l'acte, i les conclusions del qual (extracte de tot l'exposat) hauran d'ésser trameses a totes les entitats representades per aprovar-les degudament i posar-les en pràctica.

La Comissió: **Ramon Bonaset, Jaume Salleras, Aureli Cabrafiga, Joan Cabrafiga, Josep Molas.**

Castelló, juliol de 1933.

Ressenya del Congrés

II sessió (dia 14, nit)

SALUTACIO AL CONGRES

Oberta la sessió a un quart de dotze el **PRESIDENT** dóna compte del següent telegrama, de l'Agrupació Socialista de Flix:

"Saludem Congressistes i celebrem fusió forces socialistes Catalunya."

RATIFICACIÓ DE L'ACORD DE FUSIO

El **PRESIDENT** demana al Congrés que vulguin acordar per unanimitat, i per aclamació, la ratificació de la fusió dels dos Partits.

El Congrés així ho acorda, en mig de grans aplaudiments.

El company **CAMPALANS** dóna un **Visca el Partit Socialista Obrer!** que és contestat a peu dret pels congressistes i acollit amb nous aplaudiments.

DISCUSSIO DEL PROJECTE D'ESTATUTS

Es passa seguidament al següent punt de l'Ordre del dia, la discussió del projecte d'Estatuts. La ponència pren lloc davant la taula presidencial.

DURAN pregunta a la Ponència si tots els seus acords han estat presos per unanimitat.

RUIZ, per la Ponència, indica que en cada article ja es dirà. Seguidament declara que la Ponència ha rebutjat per majoria totes les esmenes presentades a l'article primer i el presenta tal com anava redactat en el Projecte.

SALES troba incongruent el manteniment dels dos títols d'«Unió Socialista de Catalunya» i de «Federació Catalana del P. S. O. E.». Creu que millor seria un nou títol que resumís els dos.

CUGAT manifesta el mandat de la seva Agrupació de defensar el títol de «Partit Socialista Obrer Català».

SOLER proposa el d'«Unió Socialista Obrera de Catalunya».

RUIZ, per la Ponència, contesta els oradors i seguidament es passa a votació l'article primer. A demanda de diversos delegats la votació es realitza pel nombre de cotitzants i dóna el següent resultat: a favor de l'article 2.240 cotitzants; contra, 282. En conseqüència, queda aprovat.

RUIZ, per la Ponència, declara que aquesta, acceptant diverses esmenes i rebutjant-ne d'altres, proposa la sudició d'essencialment català».
dició d'essencialment català» en l'article segon.

JOVÉ, de la Ponència, formula el seu vot particular de mantenir la primitiva redacció de l'article.

JUVINYÀ, defensa l'esmena presentada per l'Agrupació de Mataró.

CUGAT s'hi adhereix.

DURAN defensa esmena de l'Agrupació de Sitges.

ESCORÇA, exposa el seu criteri dintre la Ponència favorable a l'admissió de les esmenes de Mataró i Sitges, puix entén que d'aquesta manera s'evitaran rezels i suspicàcies.

MESTRES opina que és improcedent parlar de rezels quan és palès que tothom obra de bona fe i plena responsabilitat. Defensa l'informe de la ponència.

Posat a votació l'article el seu primer apartat s'aprova per gran majoria i el segon per 76 delegats contra set.

L'article tercer s'aprova després d'una lleu modificació proposada per **GRANIER BARRERA**. Seguidament s'aproven sense discussió els articles quart, cinquè, sisè i setè.

RUIZ, per la Ponència, declara acceptada una esmena de Lleida.

CUGAT defensa la iniciativa de les Seccions de constituir-se en Federacions i rebutja la imperatiu que s'estableix en el projecte.

La Ponència accepta l'esmena i seguidament s'aprova l'article.

Sobre l'article novè **FARRAS i GARCIA** proposen verbalment diverses esmenes que la Ponència, per boca del company **RUIZ**, declara no poder acceptar. Seguidament s'aprova l'article.

S'aproven aiximateix el desè, aquest amb una esmena de Mataró, i l'onzè.

El President aixeca la sessió a dos quarts de dues de la matinada.

PER MANCA D'ESPAI, ENS VEIEM OBLIGATS A DEIXAR PEL NUMERO VINENT L'ACABAMENT D'AQUESTA RESSENYA

RECASENS I MERCADE

President de l'antiga Federació Catalana del P. S. O. C. a qui el Congrés tributà un fervorós homenatge de simpatia i reconeixement

Salutacions del Congrés

Complimentant els acords del Congrés, la Mesa trameté els següents telegrames de salutació:

«Largo Caballero, Presidente Partido Socialista Obrero. - Madrid.

Acuerdo unánime Congreso Unificación Socialista trasmito saludos fraternales. - Serra Moret, Presidente.»

«Congrès Socialiste Français. - Paris.

Congrès Unification Socialisme Catalogne adresse salutations fraternelles. - Serra Moret, Président.»

«International Socialiste Ouvrière. - Zürich.

Salutations fraternelles Congrès Unification Socialisme Catalogne. - Serra Moret, Président.»

Cooperativa Obrera d'Arts Gràfiques

Impresos comercials
i de Fantasia
Edicions - Religatges
Llibres ratllats
Cartonatges per a fotografies

Rosselló, 84 (entre Borrell i Viladomat) **Telèfon 35490** **Barcelona**

El nostre diari

Quan jo era infant, a casa meva abundaven els diaris i les revistes. I jo llegia àvidament, devorava la literatura i la informació periodística, i la meva tendra fantasia, somniadora i exaltada, havia concebut la creació d'un gran diari que fóra el pa quotidià, sanitós i nodridor de la mentalitat popular encara deformada i envilida pel pòsit de barbàrie que ha deixat el pas de tantes generacions desgraciades a través de les edats. És una de les illusions cabdals de la meva vida, una d'aquelles especulacions imaginatives que us entona en les hores de depressió psíquica i moral.

Però sempre que parlem de fer un diari, m'assalta el dubte i la temença com si el meu ideal hagués d'ésser colpit i les meves illusions, desballestades. Tots els diaris que he vist néixer fins ara, no són altra cosa que gruix de paper, fusta convertida en pasta que cuida engreixar la indecorosa flacidesa del poble, que troba en la lectura periodística els mateixos elements de formació que poblaven les tenebres del seu passat d'analfabetisme absolut. No parlo pels diaris catalans tan solament. Són els diaris de tot arreu, i encara més que els d'ací, els diaris d'aquells pobles nous que han après de llegir i que encara no han après de discórrer i de pensar seriosament sobre les possibilitats de la vida per damunt de les misèries ingènites i les limitacions artificioses creades per la superstició i l'absurd, dominadors i definidors de la moral i de la intel·ligència popular.

Per a fer un diari «nostre», tot sacrifici fóra petit, tot esforç fóra justificat. Però no podem pensar en l'èxit, almenys en l'èxit immediat o pròxim. Els nostres lectors s'han de fer, han de néixer. Han d'ésser aquells que sentin una repugnància instintiva per la mentida, per l'exageració, per la truculència, per la banalitat, per la lleugeresa, pel fanatisme, per l'adulació i pel reclam. El «nostre» diari hauria d'ésser el germà, l'amic dels nostres companys; el que els informa honestament de tot, el que els diu la veritat sense manipulació, el que comenta serenament el panorama diari, el que té cura d'educar i illustrar el poble de totes aquelles matèries que obstinadament se li fa ignorar i que el deixen en la tràgica situació d'àrbitre del que no entén ni arriba clarament a percebre. El «nostre» diari, tan modest com vulgueu, hauria d'ésser una escola d'objectivitat, de simplicitat i de puresa que donés als nostres lectors el descans de la veritat coneguda, del coneixement adquirit i del saber sanitós, ben digerit, ben assimilat i fàcilment comunicable.

No sé si és poc o si és massa. El que sé, que un diari com els altres, si l'hem de fer, no cal que hi posem el coll. Quatre assalariats, reclutats arreu, li donaran el to que vulguem i el mercat ciutadà l'absirbirà o el deixarà segons sigui l'humor amb què l'ensopeguem. Si hem de treballar de cara a l'èxit i hem de sentir la preocupació de la venda i del calaix, potser és preferible que deixem d'ésser socialistes i que posem un bar o una barraca de fira. Però si volem fer una «obra», si volem crear un partit conscient i fort, si volem fer un diari «nostre», comencem a pensar en el sacrifici que comporta i en la satisfacció de les altes ambicions que ens han portat a aquestes empreses i per aquests camins infinits. I no ens deixem desviar ni vulguem caure allà on han caigut tots els homes i tots els partits que coneixem. La vulgaritat està a l'abast de tothom i nosaltres ja som prou intel·ligents per a saber que no hem pas escollit la ruta que més directament hi mena. Fem, doncs, el «nostre» diari. Un diari nou, original, únic.

M. SERRA I MORET

Lerroux ens ha perdonat la vida

Mentre el Parlament català reivindicava els seus drets i denegava el suplicatori per a processar el company Comorera, Alejandro Lerroux García ordenava al seu procurador que retirés la querella.

Magnànim, i veient perduda la venjança, March-Lerroux resolgué perdonar-nos la vida.

Però, en el «gest», hi ha quelcom que no es diu i que palesa, altra vegada, la infinita petitesa de l'ex confident del Borbó: i és el propòsit d'evitar que precisament amb motiu de la seva querella el Parlament de Catalunya s'imposés a la justícia reaccionària i li imposés, ensems, el reconeixement de la immunitat dels nostres parlamentaris.

March-Lerroux no s'ha sortit amb la seva. Ha fet tard, com li ha esdevingut tan sovint d'ençà de la proclamació de la República. Ni el company Comorera té per què agrair a qui és «carne de la carne» i «sangre de la sangre» d'Emiliano Iglesias, ni el Parlament català ha perdut l'oportunitat que vàrem oferir-li.

Principals acords del Congrés

(*Ve de la pàg.* 2)

llur elecció, essent l'Estat qui cobreixi tot el risc de qualsevol accident que sofreixin en l'exercici del càrrec o a conseqüència del mateix.

II. Que aquesta llei tingui efecte retroactiu.

III. Que en ellaborar i aprovar aquesta llei, els companys diputats procurin assegurar-se que reuneixi les garanties necessàries per lliurar de la misèria els companys que, per ocupar tals càrrecs hagin estat víctimes de la reacció o del pistolerisme.

El Congrés, examinada la situació catalana, peninsular i internacional, i deduint-ne la necessitat d'eixamplar cada dia més el front de combat contra la burgesia, i considerant que això solament és possible arribant al màxim d'unificació de les activitats proletàries, dóna l'encàrrec al Comitè Executiu d'adreçar un Manifest a la classe obrera perquè sigui un fet la constitució d'un fort nucli proletari integrat per aquelles forces afins a les nostres.

* * *

El Congrés, davant el fet que a les Corts Catalanes s'estudia, per la Ponència especial, un nou projecte de Llei d'Arrendaments de la propietat rústica de la terra acorda encarregar a la minoria socialista al Parlament, la presentació d'un progecte de Llei d'Acord al Programa i resolucions socials definides al nostre Partit.

* * *

El Congrés acorda crear una Escola Socialista general i facultar el Comitè Executiu per a la seva ràpida organització.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Trimestre. . . 2'50 ptes.
Semestre. . . 4'50 „
Any . . . . . 8'00 „

JUSTICIA SOCIAL

Redacció i Administració:
Portaferrissa, 30, pral.
Telèfon núm. 32442
BARCELONA

Subscripció pro-vídua i fills de Gómez Cuevas

SEGONA LLISTA

Suma anterior ...	116'25
Ardiaca ...	2'—
Joan Puig ...	2'—
Enric Satué ...	0'50
M. Fusté ...	0'50
Josep Puig ...	1'—
Salvador Majó ...	1'—
Josep Misser ...	1'—
Amadeu Bernadó ...	1'—
Diversos companys de la Secció del Clot ...	25'—
Secció del Clot ...	15'—
Ramon Boixadós ...	3'—
C. G. A. ...	5'—
J. A. Rafael ...	5'—
Joan Compte ...	2'—
Un vigilant ...	5'—
Secció de Canet de Mar ...	2'—
Abelard Fàbrega ...	5'—
Jordi Folch i Pi ...	5'—
Pau Rius ...	1'—
Estanislau Ruiz ...	25'—
Artur ...	5'—
Enric ...	5'—
Zeus ...	5'—
Carles Gerhard ...	25'—
Joan Vilanova ...	5'—
Doctor Mira ...	12'50
Frederic Castells ...	5'—
Quantitat recaptada durant el Congrés d'Unificació Socialista ...	125'35
Secció de Barcelona Vella ...	100'—
Pau Cirera ...	3'—
Rosell i Muntaner ...	10'—
S. Martínez ...	2'—
Roure i Torent ...	5'—
Angela Graupera ...	5'—
Opali Tubau ...	2'—
J. Farré ...	1'—
B. Farré ...	1'—
Joventut Socialista de Catalunya ...	15'—
T. I. ...	2'—
Ràfols Camí ...	5'—
Total ...	445'85

Ha estat denegat el suplicatori contra el company Comorera

Dimarts d'aquesta setmana, en sessió secreta, el Parlament de Catalunya denegà el suplicatori per a processar el company Joan Comorera. Ha passat el que havia de passar.

Ha calgut, però, que un jutge suplent, un jutge municipal en funcions interines — Josep Barba i Porret, del qual tenim els millors referències i sabem que és un bon servidor de Catalunya i de la República — ocupés el jutjat de «Don Jovino» perquè les coses es fessin tal com s'havien de fer i es reconegués la sobirania del Parlament català. Josep Barba, amb la seva honesta actitud, ha desfet la maniobra de tots els «Don Jovinos», als quals ha fet quedar en ridícul.

De totes maneres, la cosa no ha acabat així; no hi pot acabar. Cal foragitar «Don Jovino», tots els «Don Jovinos» i l'esperit dels «Don Jovinos» del Palau de Justícia.

Per això el company Comorera té anunciada per a la setmana vinent una interpellació al Parlament, per a tractar a fons de la qüestió, que s'anuncia sensacional.

LES SECCIONS SON PREGADES D'ENVIAR MENSUALMENT LES QUANTITATS RECAPTADES PRO "TREBALL", DIARI DE LA U. S. C.

Crèdit i Previsió

SOCIETAT COOPERATIVA
Corts, 678, 1.er - Tel. 16871

L'objecte de la Societat es practicar la cooperació en el crèdit, l'estalvi i la previsió suprimint el lucre en aquestes activitats

La U. S. C. al proletariat català

Treballadors:

El martirologi socialista continua espesseint-se cada dia amb els noms de noves víctimes. La croada dels homes de sana ideologia, que lluiten des dels nostres rengles per al millorament de la vida social, paga sovint — massa sovint en veritat — el seu tribut de sang.

Després d'incomptables companys que cal ja deixar en la penombra del temps, aquesta setmana ha caigut el company Manuel Gómez, de la «Unió Socialista de Catalunya». Ha estat vilment assassinat per una taifa de covards que anònimament amenacen, i fugen després d'haver engegat i haver vist la víctima a terra.

Però, ¿qui són aquests assassins? No els coneixem particularment, però tothom sap on tenen el cau, i quina és l'organització que els manté i quin és el diari que en canta les lloances. Són els de la F. A. I., aquells que en els seus mitings s'anomenen «aguiluchos» i no passen d'ésser taups rastrers que només serveixen per a fer mal. S'anomenen també anarquistes, però no en tenen res, perquè l'anarquisme, que al servei d'uns homes intelligents és una idealitat, a mans d'aquests vulgars assassins es convertiria en una regressió al salvatgisme.

Ells són els que han deshonorat el moviment obrer a Catalunya i pretenen deshonorar el restant d'Espanya; són els que han acabat amb la C. N. T., de la qual n'han fet un conglomerat odiós; són les deixalles i el rebuig dels degenerats, que ja han desaparegut dels països civilitzats; són vividors que cobren per assassinar; són semianalfabets o analfabets del tot, que, amb l'únic ideal de no treballar, fan de sòcol i de suport al feixisme que vol néixer i al monarquisme que vol renéixer a canvi d'uns avantatges particularíssims i inconfessables. Vençuts i esmaperduts, pretenen sostenir-es mitjançant escamots d'atracadors i parelles d'assassins, perquè no tenen cap de les armes ni de la raó ni del sentit comú.

Malgrat tot, els culpables dels assassinats que lamentem no són solament aquests executors menyspreables que, enganyats perquè són uns ignorants, o bé conscients de la pròpia baixesa i cobrant per assassinar, no són altra cosa que forces cegues, flors de covardia i de degeneració.

Els veritables culpables estan més amunt Es la burgesia que, atenta amb la natural fruïció a què les forces obreres es divideixin en camps que s'odiïn cordialment, enreden els problemes socials posant-se en contacte i pactant a espatlles de la llei, amb tots els escamots confusionistes. Es l'autoritat governativa, sempre parcial i sense l'energia que hauria d'ésser l'únic matís de la seva actuació. Es l'autoritat popular que s'arrossega als peus dels sabotejadors de la pau ciutadana, per por de veure minvat el nombre de votants en unes eleccions properes. Es l'autoritat judicial que castiga o perdona sense solta, per por, i, no manca qui diu que per venalitat. Es la policia mercenària que ha de servir l'autoritat, qualsevol que sigui el senyor que segui a la poltrona governativa. Es la premsa burgesa al servei de totes les causes que estiguin estintolades per la finança o pels capitalistes anunciants.

Aquests són els culpables i com que els coneixem, contra ells, o, millor dit, contra el que ells representen, anirà la nostra actuació.

Per acabar amb aquest estat de coses, i amb la llopada d'assassins que el sosté, tots els procediments són bons.

Esperits impulsius ens han suggerit que, si per cada víctima nostra caigués un burgès o un dignatari dels rengles dels privilegiats, la cosa s'acabaria immediatament. Potser és cert, però no hem de fer-ho així, perquè això significaria emprar les mateixes armes dels subhomes que ens assassinen. I els socialistes no s'han servit ni se serviran mai de l'assassinat per defensar llurs ideals: l'assassinat està reservat als feixistes de tots els nacionalismes i a l'escòria dels anarco-feixistes que sap parar la mà.

Cal tenir serenitat i segurs de no deixar-la mai, clamem ben alt que els procediments no ens mancaran i no precisament contra dels homes, sinó contra les institucions. I si convé, els portarem a cap, amb tota la violència. però cara a cara.

Abans, però, requerim les autoritats de tota mena, a què, des del respectiu lloc, compleixin llur missió. No és feina nostra acabar amb el terrorisme i amb els pistolers. Són les autoritats les que han de fer-ho, puix que per a això són nomenades, i sols poden ésser tolerades mentre facin complir les lleis.

Barcelona, 13 juliol de 1933.

Pel Comitè Executiu de la Unió Socialista de Catalunya: *Joan Comorera*, Secretari General; *Conrad Guardiola, R. Folch i Capdevila, Joan Fronjosà.*

Un vot particular de la nostra minoria parlamentària

Per a la creació d'un Banc Cooperatiu

Davant el projecte de Caixa de Crèdit i Cooperatiu presentat pel Govern de la Generalitat, la nostra minoria parlamentària ha elaborat diversos vots particulars que milloren considerablement el projecte i li donen una eficàcia i una amplitud que no té. Els vots particulars de la nostra minoria es basen en la necessitat de transformar la Caixa de Crèdit, limitada només a la concessió de préstecs i que deixa a les Cooperatives a les urpes de la banca privada, en un veritable Banc Cooperatiu, amb intervenció activa de les organitzacions cooperatives interessades. A aquest efecte els vots particulars de la nostra minoria eleven el capital del Banc de deu a quinze milions i la participació activa de la Generalitat fins a la meitat del capital. Si la nostra minoria aconsegueix fer triomfar aquests vots particulars, haurà prestat un gran servei al moviment cooperatiu català en proporcionar-li l'organisme bancari que avui li manca i li és indispensable pel seu desenrotllament.

Article 1. — Es autoritzat el Consell de la Generalitat per a crear un Banc Agrícola i Cooperatiu per a l'assistència financera dels Sindicats Agrícoles o llurs Caixes, de les Cooperatives i de les Mtualitats, de conformitat amb les següents Bases:

Base 1.ª El Banc Agrícola i Cooperatiu serà un organisme de règim cooperatiu amb intervenció i participació de la Generalitat i de les entitats esmentades.

Base 2.ª Podran formar part d'aquest Banc totes les Societats Cooperatives, Sindicats Agrícoles, Caixes Rurals i Mutualitats i Pòsits legalment constituïts, que acceptin les presents Bases i els Estatuts i Reglaments pels quals es regeixi el Banc.

Base 3.ª El Banc Agrícola i Cooperatiu tindrà la plenitud de drets de les persones socials, i, per tant, amples facultats per a adquirir, posseir i alienar béns de tota mena i per a interposar accions i oposar excepcions de tota mena.

Base 4.ª La durada del Banc serà indefinida. Amb tot. el Govern de la Generalitat, a proposta del Comitè Directiu, podrà declarar-la dissolta cas que les pèrdues sofertes ho aconsellin.

Acordada la dissolució o acabament de la Caixa, el període de liquidació durarà el temps necessari per a reintegrar a les entitats participants el capital aportat, després d'extingides les pèrdues, i quedaran a càrrec de la Generalitat les successives operacions fins a la total amortització i extinció.

Base 5.ª L'objecte del Banc Agrícola i Cooperatiu és el d'atorgar préstecs a llarg i a curt termini, l'obertura de comptes corrents i la realització de tota altra mena d'operacions bancàries a benefici de les entitats associades per ajudar llur expandiment i el compliment de llurs funcions de producció, crèdit, mutualitat, compres, vendes, exportacions de productes, explotacions, adquisicions de propietat, construccions i les altres que li siguin peculiars.

Els préstecs a llarg termini no podran excedir de vint anys. El Comitè, però, podrà limitar la durada d'aquests préstecs, fixant-la segons les circumstàncies de cada cas

Base 6.ª El capital del Banc Agrícola i Cooperatiu serà de 15.000.000 de pessetes, constituït de la següent manera:

La Generalitat de Catalunya aportarà 7.500.000 pessetes. A tal fi serà demanada autorització al Parlament per tal de contractar l'emprèstit necessari.

La resta del capital serà aportat per les entitats associades a mesura que ho exigeixi el desenrotllament del Banc i en proporció a la participació de cada una en el capital social.

Base 7.ª El Banc Agrícola i Cooperatiu podrà emetre obligacions, el servei d'amortització i interessos de les quals no excedirà de les rendes adquirides per ell i fins al límit de 7,500,000 pessetes, cas en el qual el capital a aportar o aportat per la Generalitat i les entitats associades podrà ésser reduït a 7.500,000 pessetes en la proporció respectiva del 50 per 00.

Segon, tercer i quart paràgrafs, iguals quart, cinquè, sisè, de la base 6.ª del Projecte.

Base 8.ª El govern, la direcció i l'administració del Banc Agrícola i Cooperatiu correspondran al Comitè Directiu, al Subcomitè executiu i al Director.

Integraran el Comitè Directiu l'Honorable Senyor President de la Generalitat, que el presidirà, dos Vice-presidents, vuit Vocals i un Secretari.

La primera Vicepresidència correspondrà a l'Ilustre senyor Conseller d'Agricultura i Economia i la segona al representant que designaran les entitats associades.

Els càrrecs de Vocals seran exercits pels Ilustres Senyor Consellers de Finances i de Governació, un representant dels Sindicats Agrícoles i de les Caixes rurals, un de les Cooperatives de consum, un de les Cooperatives de treball i de producció i dels Pòsits, un de les Mutualitats i el director del Banc, el qual serà nomenat pel Consell de la Generalitat i actuarà de Secretari amb veu, però no vot, en les deliberacions.

El Subcomitè executiu estarà compost dels senyors Vice-Presidents i el Director.

Base 9.ª Igual a la vuitena del projecte, amb la sola modificació de substituir les paraules «La Generalitat» per «El Comitè Directiu del Banc».

Base 10. El Comitè Directiu fixarà l'interès que per a les operacions que realitzi hagi de percebre el Banc. El Consell de la Generalitat bonificarà fins a un màxim del 2 per cent, que anualment fixarà l'interès que resulti del cost del diner cas que el Banc emeti obligacions o contracti emprèstits amb altres entitats. A tal fi, el Consell de la Generalitat aplicarà les consignacions que el Parlament autoritzarà en cada pressupost, consignacions que hauran de cobrir almenys els compromisos contrets anteriorment.

Segon paràgraf, igual al tercer de la Base 9.ª del projecte.

Base 11.—Totes les operacions bancàries de les entitats associades que comportin interessos o descomptes, hauran d'ésser realitzades obligatòriament per mitjà del Banc o les seves sucursals.

Base 12. Acordada la dissolució del Banc, es procedirà, per mitjà d'una Comissió designada pel Comitè Directiu, a la liquidació de les seves operacions i durant aquest període no serà realitzada cap nova operació

Si de la liquidació resultessin pèrdues, aquestes correspondran a la Generalitat i a les entitats associades, a proporció del capital aportat.

Si resultés ròssec actiu, aquest serà destinat pel Consell de la Generalitat a obres d'educació cooperativa.

Base 13. El Banc Agrícola i Cooperatiu es regirà per les presents Bases i pel Reglament que dicti el Consell de la Generalitat d'acord amb les entitats adherides. En aquest Reglament seran consignats, ultra les disposicions que de conformitat amb les bases, creguin el Consell i les entitats necessàries, el domicili i organització del Banc, els drets i deures de les entitats associades, les condicions i requisits per a l'atorgació d'emprèstits, llurs garanties i terminis, les funcions del Comitè Directiu, del Subcomitè Executiu i les funcions del Directors i la manera com seran comptabilitzades les operacions.

Article 2on. Mentre no funcioni una Caixa de Crèdit comunal, el Banc Agrícola i Cooperatiu podrà prestar als Municipis en les mateixes condicions que a les entitats associades.

Article 3er. El Consell de la Generalitat donarà compte al Parlament de la constitució del Banc Agrícola i Cooperatiu, dintre el primer mes del funcionament.

L'enterrament del company Cuevas

L'enterrament del company Cuevas, efectuat el divendres de la setmana passada, constituí una magnífica manifestació de solidaritat obrera, i de protesta contra els atemptats que es vénen realitzant i la tolerància amb què són vistos per part de les autoritats.

L'acte reuní un gran nombre de companys de totes les Seccions de Barcelona. S'hi veien, a més, nombroses delegacions de la Unió de Vaquers, de la qual era president el finat; de l'Ateneu Polytèchnicum, de l'Aliança i dels diversos Sindicats de la U. G. T. La bandera de l'Executiu cobria el taüt que tancava el cadàver del company. La llarga comitiva que es formà i en la qual es veien les banderes de diverses seccions de Barcelona, anava presidida pels companys Comorera i Campalans, el germà del finat i el senyor Casas Briz, en representació del conseller de Treball.

Malgrat que el dol s'acomiadà al Passeig de Gràcia, foren molts els companys que continuaren acompanyant el cotxe mortuori fins al domicili del finat, lloc on desenrotllà una punyent escena en acomiadar-se per sempre la vídua del nostre company. Dissolta la comitiva, les representacions continuaren en taxi fins al cementiri de Sant Andreu on es verificà la inhumanació del cadàver.

CENSURA CONTRA L'ALCALDIA

Immediatament de finida la cerimònia el Comitè Executiu de la U. S. C. féu pública aquest nota:

«El Comitè Eexecutiu de la U. S. C. es creu en el cas de formular la seva censura més enèrgica contra el procedir de l'Alcaldia en no trametre cap representació seva a l'acte d'enterrament del company Gómez Cuevas, procedir tan més censurable quan contrasta amb l'actitud de la Generalitat i de nombroses organitzacions obreres que han volgut honorar amb llur representació les despulles del company caigut en ple exercici de ciutadania.»

La persecució contra "Justícia Social"

La setmana passada, JUSTICIA SOCIAL, fou novament denunciada i recollida. El seu delicte no va ésser altre que atacar els enemics de la República i aquelles persones que, per manca d'energia ho consenten. Insistir novament sobre l'esperit monàrquic de l'anomenat Palau de Justícia i denunciar la unió de patrons i faistes per a assassinar obrers, tot protestant de la impassibilitat de l'actual Governador. Horrible delicte!

En la seva fúria, la policia arribà a l'extrem d'arrabassar en plena Rambla, JUSTICIA SOCIAL de les mans de ciutadans que celebraven llur contingut. Aquestes mesures tingueren la virtut de fer pujar el preu — ja que no el valor — del nostre setmanari. Dissabte darrer s'arribaren a oferir cinquanta cèntims per un número de JUSTICIA SOCIAL.

Està vist que per poder estar bé amb governadors, jutges i policies, un periòdic s'ha de vestir de rosa, per dins o per fora. O convertir-se en una beatífica i cavernària «fulla dominical».

Secció Districte VIII

Aquesta Secció ha organitzat una excursió per al dia 30. Detalls a l'estatge.

Galetes Chiquilín

Molt ben torrades

Nutrició intensa

Paquet 200 grs., UNA PESSETA

Cooperativa Obrera d'Arts Gràfiques - Rosselló, 84 - BARCELONA